

## Arrest

nr. 78 874 van 6 april 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…) A. Feitenrelaas

*U verklaart Irakees te zijn van Arabische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van de provincie Basra in Zuid-Irak. U bent afgestudeerd aan het Olie Instituut. Vanaf 2002 zou u als ambtenaar bij het Ministerie van Olie hebben gewerkt aan de olie-installatie in Zafwan. U was assistent toezichthouder. U werkte in een team van tien personen. In dat team was u de enige soenniet. Ongeveer in mei 2010 zag u dat een aantal van uw collega's olie stalen van de dieselgenerator. U meldde dit aan uw overste maar die reageerde niet. U waarschuwde hen dat u wel zou ingrijpen als u zelf opzichter zou worden. Begin 2011 zou u normaal gezien hoofdopzichter worden. U had regelmatig discussies over geloofskwesties met vier sjiitische collega's. Na een tijdje begonnen die discussies te escaleren. U begon zich bedreigd te voelen omdat u wist dat die vier radicale sjiieten niet wilden dat u,*

een soenniet, hoofdopzichter zou worden. Op 13 september 2010 was er een zware discussie naar aanleiding van het bezoek van A. M. (...), een sjiietische geestelijke leider. Ze beledigden u door te zeggen dat een vuile soenniet geen bezoek mocht brengen aan hun 'lieve' sjiiet. U zou hebben geantwoord dat de Mulahs van Iran en de sjiieten achter de corruptie en achteruitgang van Irak zitten. Op 14 september 2010 werd u gewaarschuwd door A. H. (...), een bevriende collega, dat ze u wilden opruimen. Die vier sjiietische collega's zouden hebben gezegd dat 'die vuile Wahabiet moet worden opgeruimd'. Diezelfde dag zou de chauffeur, die u van en naar het werk bracht, in zijn achteruitkijkspiegel hebben gekeken en hebben gezegd dat 'als hij een Wahabiet zou tegenkomen, hij hem de keel zou oversnijden'. Op 16 september 2010 kwam uw buurman naar uw vader om te zeggen dat een onbekende naar u had geïnformeerd onder het voorwendsel dat u een meisje van de familie ten huwelijk had gevraagd en dat men wilde informeren naar de 'toekomstige'. Diezelfde dag bent u naar uw zus gegaan in Um Qasr. Op 22 september 2010 heeft u het huis van uw zus in Um Qasr verlaten. U zou via Turkije en Griekenland naar België zijn gereisd waar hij op 17 november 2010 aankwam en op 22 november 2010 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw diploma, een opleidingscertificaat, 3 werkbades, foto's van op uw werk en een vrachtbrief van TNT.

## B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U hebt verklaard dat u Irak hebt verlaten omdat u vreest te worden vermoord door uw vier sjiietische collega's omdat u hun geloof had beledigd en omdat ze niet wilden dat u, een soenniet, hun hoofdopzichter zou worden (CGVS, 08/07/2011, p. 8, p. 10, p. 13; CGVS, 06/10/2011, p. 6, p. 7, p. 8). Er dient echter te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen hebt aangebracht om die vrees aannemelijk te maken.

U hebt verklaard dat u nooit een directe bedreiging hebt gekregen (CGVS, 08/07/2011, p. 7). Het enige echte concrete vervolgingsfeit dat u inroept is dat A. H. (...) u waarschuwde dat u uw mond moest houden en dat hij zou hebben gehoord dat die vier sjiietische collega's u wilden opruimen. Hoewel u discussies met hen heeft gehad, en A. H. (...) u reeds de volgende dag waarschuwde, hebben ze geen dreiging geuit rechtstreeks tegenover u. (CGVS, 08/07/2011, p. 10). Diezelfde dag zou de chauffeur in zijn achteruitkijkspiegel naar u hebben gekeken en hebben gezegd dat 'als hij een Wahabiet' zou tegenkomen hij hem zou vermoorden (CGVS, 08/07/2011, p. 10). Omdat dit dezelfde dag gebeurde als de waarschuwing van A. H. (...), zou u deze algemene uitspraak hebben beschouwd als een bedreiging aan u gericht. Dit blijft echter een vermoeden. Verder zou er op 16 september 2010 een onbekende bij uw buurman naar u zijn komen informeren onder het voorwendsel dat u de hand had gevraagd van een meisje van zijn familie en dat ze wat informatie over u wilden. Gevraagd waarom u zich hierdoor bedreigd voelde, antwoordde u dat u niet van plan was te trouwen en dat het geen toeval kan zijn dat u de dag voordien die hooglopende discussie had met uw vier collega's (CGVS, 08/07/2011, p. 12; CGVS, 06/10/2011, p. 8). U heeft echter geen idee wie deze persoon was. U verklaart niets te weten over hem (CGVS 08/07/2011, p.12) en bijgevolg is het dus ook maar een vermoeden van uwentwege dat deze persoon iets te maken had met uw collega's. Bovendien verklaarde u dat u niet weet of die persoon nadien nog terugkwam. U hebt evenmin gevraagd of die persoon nog terugkeerde om naar u te informeren (CGVS, 08/07/2011, p. 12; CGVS, 06/10/2011, p. 8). Dergelijke houding kan niet overtuigen. Als u het daadwerkelijk verdacht vond dat iemand naar u kwam informeren bij uw buurman, mag er van u toch worden verwacht dat u zich zou informeren of die persoon nog is teruggekeerd om de ernst van de door u ingeroepen vrees te kunnen inschatten.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u behalve deze onrechtstreekse "bedreigingen" geen enkel concreet vervolgingsfeit aanhaalt waaruit moet blijken dat u gevaar loopt om te worden vermoord. U hebt evenmin voldoende zwaarwichtige aanwijzingen dat u een gegronde en actuele vrees hoeft te koesteren om vervolgd te worden en dit terwijl u nog steeds contact heeft met uw familie die nog op hetzelfde adres woont. U hebt zelf meerdere keren verklaard dat de belangrijkste reden waarom uw vier sjiietische collega's u viseren, is omdat ze niet willen dat u hoofdopzichter wordt (CGVS, 08/07/2011, p. 8, p. 13; CGVS, 06/10/2011, p. 6, p. 7). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat die vier

mannen u daadwerkelijk actie hebben ondernomen om u te vermoorden. Het lijkt er eerder op dat ze enkel wilden verhinderen dat u promotie zou maken. Ze wilden immers geen soennitische meerdere krijgen die strenger zou optreden tegen misbruik en corruptie dan hun huidige chef. Zo hebt u na 16 september 2010 niets meer van uw vier sjiitische collega's gehoord (CGVS, 08/07/2011, p. 11). Na 16 september 2010 zijn uw collega's niet naar u komen zoeken. Uw familie, die nog steeds in Basra woont, heeft geen bedreigingen ontvangen van uw vier sjiitische collega's (CGVS, 06/10/2011, p. 9). Het enige wat er nog is gebeurd, is dat er, na uw vertrek uit Irak, een onbekende aan uw tienjarig neefje, die buiten aan het spelen was, vroeg of hij wist waar u was. Uw neefje zou daarop hebben geantwoord dat u al een maand in Turkije was (CGVS, 08/07/2011, p. 11). U weet echter niet wie die onbekende was. U weet niet of het iemand van uw vier sjiitische collega's was (CGVS, 08/07/2011, p. 11). U hebt zelf verklaard dat het misschien gewoon een vriend was die uw neefje zag en vroeg waar u was omdat hij u al een tijdje niet had gezien (CGVS, 06/10/2011, p. 9). Dit feit kan dan ook niet worden beschouwd als een zwaarwichtige aanwijzing als zou u actueel een gegronde vrees hoeven te koesteren om vervolgd te worden door uw sjiitische collega's. Volledigheidshalve wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat u, behalve met die vier collega's, met niemand op uw werk problemen had (CGVS, 08/07/2011, p. 13; CGVS, 08/07/2011, p. 6). Bovendien hebt u, behalve de vermeende problemen met de vier sjiieten op het werk, in Basra geen problemen ondervonden als soenniet. U hebt zelfs verklaard dat het heel gewoon was en dat u sjiitische vrienden hebt (CGVS, 06/10/2011, p. 10).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers" van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het Zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiitische pelgrims in Kerbala en Najaf.

*U komt uit de provincie Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Basra wist de voorbije twee jaar grotendeels te ontsnappen aan het geweld en er werden nauwelijks nog grote aanslagen gepleegd. Ook in 2011 bleef de veiligheidssituatie relatief stabiel. Er vinden slechts sporadisch veiligheids-incidenten plaats oa. raket-en mortiervuur op de internationale luchthaven van Basra. Het geweld beheerst veel minder het dagelijkse leven van de burgers dan in andere delen van Irak en er zijn tekenen van economisch herstel. De relatieve kalmte in Basra zorgt ervoor dat heel wat IDP's naar Basra zijn teruggekeerd.*

*U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra, in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*De documenten die u voorlegt, zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Ze bevestigen uw identiteit, uw afkomst en uw profiel van werknemer bij een oliebedrijf, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. Ze doen echter geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.(...)"*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande het statuut van vluchtelingen voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker geeft een korte theoretische uiteenzetting weer en verwijst naar het artikel 1 van de Conventie van Genève.

Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en verwijst vervolgens naar een onderdeel van de bestreden beslissing en citeert dit ook in het verzoekschrift.

Verzoeker benadrukt dat hij verschillende onrechtstreekse bedreigingen kreeg. Hij stelt dat A.H. (...) hem waarschuwde dat hij zijn mond moest houden en dat hij gehoord had dat de vier sjiitische collega's hem wilden vermoorden. Hij licht toe dat deze mensen hem niet rechtstreeks hebben bedreigd maar hij stelt zich de vraag sinds wanneer dit een vereiste is en of de commissaris-generaal er werkelijk van uit gaat dat eenieder die vermoord werd eerst rechtstreeks werd bedreigd. Daarnaast zou hij ook een onderhuidse opmerking hebben gekregen van de chauffeur dat als hij een wahabiet zou tegenkomen hij hem zou vermoorden. Ook zou er een man op 16 september 2010 aan de buurman geïnformeerd hebben over verzoeker onder het voorwendsel dat hij de hand had gevraagd van een meisje van zijn familie.

Verzoeker argumenteert dat deze feiten samenhangend zijn en in voldoende mate de vrees van verzoeker staven. Hij verwijst naar het klimaat in Irak en linkt deze aan de voormelde feiten en hij meent dan ook dat men deze feiten serieus moet nemen daar men systematisch mensen vermoord die anders gestemd zijn.

Verzoeker licht toe dat de vier Sjiitische collega's lid zijn van Fadila, één van de belangrijkste partijen binnen de Sjiitische wereld, om die reden vreest hij nog meer voor zijn leven. Hij stelt dat hij schrik heeft dat deze de macht zouden nemen. Verzoeker stelt dat nadat hij het land had verlaten een vreemde man vroeg aan het neefje van verzoeker waar hij was. Verzoeker stelt dienaangaande dat het mogelijk was dat dit een vriend was maar dat het eveneens mogelijk is dat het één van de vier collega's was. Deze mensen wilden verhinderen dat verzoeker hoofdopzichter zou worden en men zou hem uit de weg willen

ruimen. Verzoeker voert dan ook aan dat het logisch is dat men zijn familie met rust laat daar zij enkel hem weg wilden en aangezien dit is gebeurd is hun probleem van de baan.

Verzoeker deelt mee dat hij in geval van terugkeer naar Irak opnieuw bedreigd zal worden en hij volhardt in het feit dat zijn leven in gevaar is in geval van terugkeer. De feiten werden volgens verzoeker niet correct geïnterpreteerd door de commissaris-generaal en men zou onvoldoende rekening hebben gehouden met de situatie in Irak.

Verzoeker legt eveneens een aanhoudingsbevel neer van de rechtbank. Hij wees erop dat hij een vertaling zou neerleggen ten laatste de dag van de zitting. Verzoeker deelt tot slot nog mee dat hij in geval van terugkeer zal worden gearresteerd omwille van dit aanhoudingsbevel en hij vermoedt dat dit bevel tot stand kwam door toedoen van de voormelde collega's daar hij geen andere vijanden heeft in Irak.

Aangaand het statuut van subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat hij afkomstig is uit Basra, in het zuiden van Irak alwaar het gewapend geweld nog veel slachtoffers maakt. Verzoeker stelt dat hij zijn afkomst kan bewijzen met stukken. De commissaris-generaal haalt aan dat het aantal slachtoffers daalt, maar gelet op het enorme aantal burgerslachtoffers die reeds gemaakt werden in 2008, 2009, maakt dat zelfs een daling niet in acht kan worden genomen om vervolgens te besluiten dat er geen gevaar meer bestaat. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal daarbij gebrekkig motiveert daar er nergens concrete cijfers zijn vermeld van deze vermeende daling. Verder wijst hij erop dat de commissaris-generaal tevens toegeeft dat het geweld in Irak verschillende vormen aanneemt en dat de veiligheidssituatie verbeterd zou zijn en men de termen gebruikt zoals relatief kalm. Tot slot stelt verzoeker dat gelet op de algemene gekende onrustige situatie, verzoeker aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming en men in afwachting niet met zekerheid kan zeggen dat de situatie in de zuidelijke provincies dermate verbeterd is dat verzoeker in geval van terugkeer geen enkel risico meer loopt voor zijn leven.

Verzoeker vraagt dan ook om de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het artikel 1 van de Conventie van Genève toe te kennen en hem in ondergeschikte orde de status van subsidiaire bescherming toe te willen kennen.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde

aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

In de bestreden beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in geslaagd is om aan te tonen dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

In de bestreden beslissing wordt inderdaad vastgesteld dat verzoeker nooit een directe bedreiging heeft gekregen. Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoeker expliciet heeft verklaard dat hij nooit een directe bedreiging heeft gekregen. Verzoeker somt de verschillende voorvallen op die hij ook heeft verklaard bij de commissaris-generaal en betwist zelf niet dat dit onrechtstreekse bedreigingen zijn maar argumenteert dat men hieruit niet kan afleiden dat verzoeker geen gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van het artikel 1 van de Conventie van Genève.

De Raad stelt vast dat verzoeker zelf aangeeft dat hij nooit een directe bedreiging heeft gekregen. Het is misschien mogelijk dat niet iedereen die vermoord werd directe bedreigingen heeft gekregen, doch gaat verzoeker voorbij aan de bewijslast die thans rust bij hem. Verzoeker beweert dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten daar hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Het is dan ook redelijk dat de commissaris-generaal verwacht van verzoeker dat hij concrete elementen kan aanvoeren op basis waarvan hij tot deze conclusie is gekomen. De bedreigingen die verzoeker aanhaalt zijn ofwel onrechtstreeks geuit of zeer algemeen van aard en dus heeft verzoeker in essentie geen enkel concreet vervolgingsfeit aangehaald waaruit duidelijk kan worden afgeleid dat verzoeker gevaar loopt in zijn land van herkomst. Verzoeker linkt losse voorvallen aan zijn beweerde vrees om vermoord te worden door de vier Sjiitische collega's maar baseert zich hiervoor op vermoedens. Daargelaten de vraag of verzoeker zijn verklaringen geloofwaardig zijn, kunnen de voormelde voorvallen hoe dan ook niet beschouwd worden als voldoende zwaarwichtige elementen die aantonen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij een aanhoudingsbevel van de rechtbank neerlegt bij zijn verzoekschrift, maar blijkt dat hij dit onvertaald document ter zitting neerlegt. Volgens de tolk blijkt dit

document afgeleverd te zijn op 29 september 2010. Het blijkt een kleurenfotokopie te zijn en verzoeker stelt dat hij geen origineel kan bekomen.

Gekopieerde documenten hebben slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. Dit document heeft geen bewijswaarde.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers argumentatie bevat verder geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

*"(...) Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Basra in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.*

*UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers " van april 2009, p. 18-21 en "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers" van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.*

*Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.*

*Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).*

*De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.*

*In het Zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiitische pelgrims in Kerbala en Najaf.*

*U komt uit de provincie Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Basra wist de voorbije twee jaar grotendeels te ontsnappen aan het geweld en er werden nauwelijks nog grote aanslagen gepleegd. Ook in 2011 bleef de veiligheidssituatie relatief stabiel. Er vinden slechts sporadisch veiligheids-incidenten plaats oa. raket-en mortiervuur op de internationale luchthaven van Basra. Het geweld beheerst veel minder het dagelijkse leven van de burgers dan in andere delen van Irak en er zijn tekenen van economisch herstel. De relatieve kalmte in Basra zorgt ervoor dat heel wat IDP's naar Basra zijn teruggekeerd.*

*U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.(....)"*

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal niet gebrekkig heeft gemotiveerd. De stukken waarnaar wordt verwezen bevinden zich in het administratief dossier en de Raad leidt uit deze elementen af dat de commissaris-generaal de situatie van verzoeker in Basra ten gronde heeft onderzocht. Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met deze gegevens en maakt de omgekeerde conclusie maar hij brengt geen concrete of objectieve elementen aan waaruit men kan afleiden dat de

gegevens waarover de commissaris-generaal beschikt niet juist zijn. De Raad schaart zich dan ook wat dit onderdeel betreft achter het oordeel van de commissaris-generaal.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS